

Célulules T

ELEJEDELMAI

1. L'ESPECTACLE

Cèl·lules T és un espectacle creat a partir d'una selecció de vuit monòlegs del llibre *Cèl·lules T i simpatia*¹, de Michael Kearns. Uns monòlegs que porten fins els nostres dies el record de l'epidèmia més temuda dels últims anys, la SIDA i el seu virus, el VIH. Vuit històries que reflecteixen una època de por, descontrol i desconeixement envers un fenomen contra el que s'havia d'actuar a contrarellotge. L'espectacle ens situa als Estats Units, a principis dels anys noranta, quan encara no hi havia cap tractament legal que frenés la mort d'aquells/es que patien la malaltia, i on la unió dels afectats era gairebé l'única manera de contrarestar l'exclusió social que patien (l'estigma). *Cèl·lules T* ens presenta l'acompanyament a la mort com la única possibilitat d'ajuda real en aquell context.

Sinopsi:

Un grup d'afectats pel VIH/SIDA es reuneix en cercle en una sala d'un Centre d'Ajuda a Afectats per el VIH. Hi ha qui ve periòdicament, d'altres que venen per primera vegada, i d'altres que ja no hi són, només queden les seves cadires buides.

Però per què han vingut? Potser per escoltar-se? Per compartir les seves experiències? Per combatre la por? Per trobar algú que els acompanyi? Per identificar-se?

I el més important, com s'expressen? Com expliquen les intimitats? Com es viu un drama?

Com s'intenta sobreviure? Com se supera l'exclusió? Com riem quan ens estem morint?

Com acceptar el destí?

2. CÈL·LULES T I SIMPATIA.(El llibre)

Cèl·lules T i simpatia és una obra semi-autobiogràfica que intenta personalitzar el VIH i la SIDA amb monòlegs dramàtics expressats per les principals víctimes de la SIDA als EEUU dels anys vuitanta. La malaltia se'ns presenta més enllà de sexes, orientacions sexuals i classes. Michael Kearns, en definitiva, ens parla dels perills de la desinformació, fruit d'un govern no interessat en tenir cura de certs col·lectius. En aquest recull de trenta-quatre monòlegs sobre la sida, l'escriptor i actor Michael Kearns trenca els estereotips i ens apropa les tragèdies quotidianes de la gent invisible: els seropositius americans del govern de R. Reagan i G. Bush.

¹ KEARNS, Michael. *Cèl·lules T i simpatia*. Llibres de l'Índex. Barcelona. 1997.

Aquests monòlegs és una declaració de principis de Michael Kearns: l'actor té "la responsabilitat d'interpretar tots els éssers humans."²

3. L'AUTOR

Michael Kearns (*St. Louis, 1950*) és, segons *Los Angeles Times*, el dramaturg americà que marca la seva generació, tal i com ho va fer John Osborne amb la seva obra mestra *Amb la ràbia al cos*.

Després de més d'una dècada treballant sobre aspectes al voltant de la sida, els solos d'aquest actor-dramaturg (*La veritat ja és prou dolenta*, *Intimitats*, *Més intimitats i Rock*) han estat presentats arreu del món, guanyant premis a San Francisco, Chicago o Sydney.

A més del seu treball teatral, Kearns ha treballat d'actor en cinema i televisió (*Cheers*, *Murder She Wrote*, *The Fall Guy...*)

4. PROPOSTA ESCÈNICA

Un cercle de cadires buit espera que un públic i uns actors ocupin els seients per començar la sessió d'Ajuda a Afectats per el VIH. La tensió i l'estranyesa del públic i la disposició espacial es converteixen en elements fonamentals, per a la recreació del que eren aquest tipus de reunions. Una actuació realista ens acosta a un pedaç de vida d'aquella malaurada època. La no teatralitat i l'apropament al teatre-document són claus de l'escenificació. No hi ha escenari si no hi ha platea, no hi ha actors si no hi ha públic, no hi ha efectes fora del cercle. La terapeuta, també usuària del grup d'ajuda integral, dóna la benvinguda i estableix unes normes, i a partir d'allà, els monòlegs aniran trobant el seu espai d'expressió en aquest cercle, on actors i espectadors formen part d'una mateixa cèl·lula, d'un mateix espai.

Durada aproximada: 90'.

---

² Extret de la contraportada del llibre.

5. ELEJEDELMAL

La companyia “Elejedelmal” neix de la unió de dos actors i quatre actrius que es van trobar cursant la carrera d’Art Dramàtic a l’Institut del Teatre, forjant curs rere curs, una visió conjunta del teatre i amb un objectiu comú, produir el seu propi teatre com a alternativa a la realitat del panorama teatral actual. La intenció de partir d’inquietuds pròpies, i l’objectiu de provocar “vida” entre l’espectador i l’escena són pilars fonamentals.

Amb un fort esperit crític volem consolidar-nos com un ens que sàpiga produir espectacles actuals i amb una visió crua, honesta, clara i directa de la realitat.

6. MEMBRES DE LA COMPANYIA

ERIC BALBÀS - Rusty

Nascut a Barcelona, estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. Rep classes d'entrenament actoral Daulte amb Nuria Legarda i d'interpretació amb Andrés Lima a la Sala Beckett i Agustí Estadella. També es forma a La Casona.

En teatre ha participat com actor a *La noche de los asesinos* de José Triana amb direcció de Gerard Nicasi, fent temporada al Jove Teatre Regina de Barcelona, *Antígona* de Jean Anouilh dirigida per Boris Rotenstein (Nau Ivanow) i *Más allá del parque* (Sala Beckett), escrita i dirigida per Ricard Soler.

També ha participat en diferents curtmetratges i anuncis, així com al telefilm de TV3 300 anys.

XAVIER GRIVÉ – Rocky

Nascut a Barcelona, estudia Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. També rep classes de cant, guitarra, hip-hop, funky...

En teatre participa a l'espectacle *Un musical de cine* a Tiana, *El Sueño de Doña Ramonina*, a la sala Pau Casals de Montgat i a *El fantasma de l'Òpera* a Amposta. Com a cantant realitza diferents concerts com a vocalista del grup *Sunglasses for music*.

ANNA ELIAS – Deede

Es forma a El Planter i a l'Escola Eòlia rebent classes d'interpretació, cant i doblatge amb Joan Lluís Bozzo, Anna Valldeneu i Viv Manning, entre d'altres.

Participa a la sèrie de tv3 Pop ràpid i com actriu capítular a *La sagrada família*, de Dagoll Dagom així com al videoclip *La petita rambla del Poble Sec* de Cesk Freixas.

En teatre participa a l'espectacle *Paral·lel 1936*, dirigit per Pere Sagristà amb direcció musical de Núria Sánchez estrenada al teatre Tantarantana i a *Alicia ja no viu aquí*, dirigida per Josep Galindo i amb dramaturgia de Pablo Ley. Espectacle estrenat al Festival Temporada Alta el 2010 i re-programat posteriorment al Tantarantana. També forma part de diferents grups musicals com a vocalista: *Dijous paella* o *Dekrèpids*.

MARIA HERNÁNDEZ – Jesse

Nascuda a Girona, estudia Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. Rep classes de piano, saxo i flabiol i estudia interpretació a l'escola El Galliner de Girona. També estudia Daulte amb Núria Legarda i Clown amb Pep Vila.

En teatre ha participat a diferents muntatges de la jove companyia Gemma Pèl, sortida de l'escola El Galliner i a muntatges de la companyia Re-teatro. També ha participat en el monòleg *La Violació de Dario Fo* amb Claudia Martín així com a diversos curtsmetratges de Marian Vilallonga.

GERARD NICASI – Direcció

Estudia Direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Com a director i dramaturg estrena *Estigma i Coses que mai explicarem*, espectacle seleccionat a la Mostra de Teatre de Barcelona i programat a Porta 4. Posteriorment estrena *La Noche de los Asesinos* de José Triana al Jove Teatre Regina de Barcelona, espectacle del que en signa la direcció i que està programat durant quatre setmanes.

Com a ajudant de direcció ha estat a Microteatro por dinero a Madrid durant l'agost del 2012 amb l'obra *Night Club Bilderberg* de Xavi Morató.

Actualment dirigeix el musical *1714; Crònica d'un setge* que s'estrena el 12 de setembre a Barcelona.

MAR PAWLOWSKY – Claire

Nascuda a Vilanova i la Geltrú, estudia Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. També fa classes de doblatge i acrobàcia.

En teatre ha participat a *Un matrimoni de Boston* sota la direcció de Rosa Mercader i *El desconcierto* dirigida per Mar Coll.

En cinema ha participat en els curtsmetratges: *Bailando con el olvido*; *Fractal* i *B-0355*. També ha fet diferents col·laboracions amb el grup musical The Mamzelles.

MARC RIBERA – Joey

Nascut a Barcelona, estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. També rep classes de dramatúrgia a l'Obrador de la Sala Beckett amb Pau Miró i d'entrenament Daulte de la mà de Nuria Legarda; procediment del qual actualment es forma com a professor. També és professor d'acrobàcia i d'interpretació de diferents nivells.

En teatre ha participat en els espectacles *PD: Vete a la mierda* dirigit per Nuria Legarda, *20 minuts de càstig* amb la companyia 2x1, *El Hombre reloj* i *Carne y tripas de gusano* de Juan Trigos. En cinema ha participat en diferents curtmetratges i videoclips. En televisió participa a l'espot *No violència de gènere* de la Generalitat de Catalunya així com a protagonista i doblador de la sèrie de ficció dirigit per Vicent Arnauldís *Patata Mon* per a tv3.

GAL SOLER – El pare d'en Robert

Gal Soler ha participat a series de televisió com *La Riera*, *Águila Roja*, *El cor de la ciutat* entre d'altres o *KMM* més recentment.

En cinema participa a *Salvador*, dirigit per Manuel Huerfano, *Rhesus* de Carlos Torrents, *Viaje al más allá* de Sebastià d'Arbó o *La ciutat cremada* d'Antoni Ribas. També fa teatre de la mà de Joan M. Gual a *Antígona*, *Medea* dirigit per Lluís Pascual, *Ronda de Mort* amb direcció de Ricard Salvat, *Canigó*, *Los Hijos del Sol* i *Fedra* amb direcció d'Esteve Polls o *Yerma* i *Divinas Palabras* de Víctor García.

DAVID TEIXIDÓ – Mike

Estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. També es forma en teatre físic durant un any a La Habana, al Instituto Superior de Arte de Cuba (ISA). Paral·lelament es forma en dansa, especialment en el Ball Flamenc, amb quatre anys de formació a l'escola Especiedespacio, amb Isabel Vinardell com a professora, i amb la companyia Ecos, amb la que també participa com a cos de ball en diversos espectacles.

Quant a experiència artística, comença treballant a la companyia Art contra la Barbàrie, amb la que presenta *Un Par de Botas i Cafè amb Hamlet*, ambdós projectes desenvolupats al Centre Fabra i Coats. També forma part de la companyia CITSAUG, portant a escena títols com: *El teu, el meu, un caos previst/ Sobre la família moderna*, estrenat a Barcelona a l'Hangar Col·lectiu i Proyecto COSMOS, *En el eje norte-sur*, estrenat a Berna (Suïssa), i a Berlín (Alemanya).

Alhora, treballa en altres projectes independents com *Fam Oculta*, dirigit per Pau Masaló i estrenat a l'espai Escàner de l'Institut del Teatre i *El café teatro de Bertolt Brecht*, estrenat durant el Festival Internacional de Teatro de La Habana al Teatro Mella.

Quant a audiovisuals, ha treballat en diverses ocasions per projectes de l'ESCAC: *"Pasajeros"*, de Patricia Sagués o *"Elías"*, de Clément Badin, un migmetratge produït per la FÉMIS (França).

FRANCESC VILA – Mossèn Anthony

Rep classes d'interpretació de la mà d'Agustí Estadella i ha participat a diferents espectacles com *Train to Hollywood* al SAT Teatre de Barcelona. En televisió ha participat a La Riera, i a diferents capítols del programa Salvados de La Sexta.

En cinema ha participat a la pel·lícula *Russian Red* i a *La Manada*, dirigida per Ivan López.

7. FITXA ARTÍSTICA

CÈL·LULES T

Autor: Michael Kearns

Direcció: Gerard Nicasi

Aj. Direcció: Eric Balbàs.

Repartiment: Eric Balbàs – Rusty
Anna Elias – Deede
Xavier Grivé – Rocky
Maria Hernández - Jesse
Mar Pawlowsky - Claire
Marc Ribera – Joey
Gal Soler – El pare d'en Robert
David Teixidó – Mike
Francesc Vila – Mossèn Anthony

8. CRÍTICA

“Para no despertar falsas expectativas, les dejaremos que se mezclen entre la multitud congregada para ver el espectáculo.

Y no solo eso: al llegar a Porta 4, se nos pide amablemente que nos identifiquemos. Aquellos nueve elegidos y nosotros vamos a formar un espacio escénico estremecedor.

Los nueve lo son porque serán juzgados implacablemente. En el transcurso de una terapia, uno tras otro irán desmarcándose. Juntos perfilarán el cordón umbilical que les une. El mismo que también les aleja de la comprensión ajena.

Gerard Nicasi, director, alinea pues a un grupo de actores que busca su lugar bajo el sol sin más apoyo que su capacidad expresiva y su habilidad para hacer creíbles personajes deliciosamente humanos porque a medida que van desgranando su lamento, a lo largo de estos nueve monólogos, deben esquivar el peligro de quedar sepultados por el desgarró de la sobreactuación. Nicasi, generoso, les mima al despojarlos de cualquier artificio escenográfico. Nicasi nos maltrata a cambio pues no nos deja mantenernos al margen. Nicasi, finalmente, triunfa: El esfuerzo de los primeros hace mella en nosotros y convierte en estupor la alerta creada inicialmente.

Nicasi y sus nueve presentan en sociedad la Compañía Elejedelmal y su talante coral casa bien con la estructura de la dramaturgia: Una selección de nueve discursos dramáticos de la recopilación “T-Cells and Sympathy” de Michael Kearns.

Para divulgar, hacer pedagogía y emocionar sobre los estragos del SIDA abordándolo desde una multitud de combinaciones posibles, paradojas de esta vida en la que el dedo que acusa (magnífico David Teixidó como hemofílico desde una socarronería inolvidable; enérgico Francesc Vila cuyo conflicto interno de sacerdote homosexual altamente practicante se traduce acertadamente en una ira finalmente descontrolada) suele ser finalmente ajusticiado.

La misma vida que no duda en declarar el determinismo de quien se convierte en desalmado emocional por haber sido antes vilipendiado (desquiciada Maria Hernández al vomitar sus traumas infantiles y ya no ser capaz de restablecerse jamás sentimentalmente; carismático

Marc Ribera que exhibe una estupenda versatilidad al narrar su conversión de chapero ocasional en asesino brutal).

Pero es que además esta obra rompe ideas preestablecidas: Ni todos los personajes que sufren son homosexuales (elegante Mar Pawlowsky como testigo cuasimudo de la pérdida de un ser queridísimo; convincentemente cotidiana Anna Elias al admitir con generosidad que ama aún más a su pareja cuando asume que él es homosexual). Ni son necesariamente los “temibles maricas” los que quedarán letalmente condenados (tierno Xavier Grivé que de cola de león a la sombra del insigne Rock Hudson pasa a admirable cabeza de ratón cuando decide cuidar a quien infectado le desvirgó; resuelto Eric Balbàs implorando afecto desde su paradoja antropomórficosexual).

Además, también estas “células” nos sirven para reflejar la ironía de la condición amatoria: El “gay” reprimido que alza poderosamente su voz al tomar el testigo de su propio hijo (un Gal Soler con oficio y beneficio).

Obviemos cierto histrionismo en algunas interpretaciones y subrayemos la contención corporal de todos ellos. Relativicemos que el desenlace no está a la altura de las circunstancias por no resolver coherentemente el naturalismo perseguido a lo largo de toda la representación. Tampoco nos pesará demasiado cierta reiteración en el ritmo. Porque las “células” de Elejedelmal tienen vida propia y combaten con tesón.”

Juan Marea, Culturalia

9. CONTACTE

---

e-mail: elejedelmalcia@gmail.com

facebook: <https://www.facebook.com/pages/El-eje-del-mal>